

Huse. Nu forestaar der dog vel snart en Omordning af hele dette Kvarter, idet nemlig Gardehusarkasernens store Grund bliver ledig, og paa den anden Side ligger Nyboders Huse. Der fremkommer derved et meget stort Terrain, hvis Grunde ville blive af en overordentlig stor Værdi i en nær Fremtid ude ved den ny Banegaard. Jeg synes derfor, at under disse Forhold er der ingen Grund til yderligere at binde 60,000 Kr. til et Terrain, der dog en Gang maa falde. Jeg veed nok, den ærede Marineminister holder haardt paa Nyboder, og selv den mindste Plet, blot den er saa stor, at der kan staa en Vælger paa den, vil han ikke afse. Men jeg synes alligevel, vi skulde se at komme til en Ordning paa dette Omraade. De Lejligheder, der gives til Nyboders Befolkning, ere jo meget tarvelige. Der er blevet bygget nogle ny Huse derude, og det er naturligvis de bedste Lejligheder, der findes i Kvarteret, men det forekommer mig, at man ved Bortgivelsen af Lejlighederne i de ny Huse gaar frem paa en urigtig Maade. Jeg antager ikke, den ærede Minister er vidende om, hvorledes det gaar til. Det er nemlig saaledes, at Kommandanten nægter Haandværkerne, Arbejderne, at bo i de ny Huse; de have tidligere kunnet faa Lov dertil, men den Tilladelse faa de ikke mere. Jeg siger udtrykkelig, jeg tror ikke, den ærede Minister ved, at noget saadant finder Sted, thi det er mig meddelt, at den ærede Minister tidligere ved Valg i Nyboder har udtalt, at disse ny Huse skulde Arbejderne have. Det er naturligvis noget, Kommandanten har bestemt uden at indhente den ærede Ministers Tilladelse dertil. Jeg kunde imidlertid ønske, det kunde blive saaledes, som den ærede Minister har udtalt paa sine Valgmøder, at det var Arbejderne, der fik Lov at bo i disse Huse, eller at det i det mindste kom til at gaa efter Anciennitet, saa at de, der længst havde staaet i Holmens Tjeneste, fik fortrinnsvis Adgang til disse Huse. — Der er en anden Ting vedrørende Beboelsesforholdene i Nyboder, som jeg vil tillade mig at henlede Opmærksomheden paa. Det er det, at Lejlighederne derude ere overordentlig smaa, det er næsten umuligt for en Familie, der har mange Børn, at faa Plads i en saadan Lejlighed, og man ser derfor, at Haandværkere, der have 6—7 Børn, ikke kunne bo i en saadan Lejlighed, men maa leje en til. Nu er der nogle Huse, hvori der findes 3-Værelses Lejligheder, og jeg vil da henstille til den ærede Minister, om han ikke kunde ordne

det saaledes, at netop de Familier, der havde den største Børneflokk, fik fortrinnsvis Adgang til disse 3-Værelses Lejligheder, hvor de kunde faa Plads til Familien. Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale de af mig stillede Ændringsforslag til det høje Tings Velvilje.

S. Bojesen: Jeg vil først tillade mig at gøre et Par korte Bemærkninger i Anledning af et Par enkelte Punkter paa Budgettet. Jeg vil begynde med Betænkningens Nr. 181, idet jeg vil udtale min Tilfredshed med, at det er bestemt at ombygge „Odin“ og indrette den til Bagladekanoner. Det er et Forslag, som jeg tillod mig at fremkomme med for et Par Aar siden. I Fjor var der Forslag fra den højtærede Marineminister om at foretage Ombygningen, men han sagde udtrykkelig, at det var *ikke* for at have Bagladekanoner. I Aar er nu dette kommet med, og derved opnaar man, at dette Skib bliver et nyttigt Krigsfartøj, mens det før var et unyttigt. — Med Hensyn til Betænkningens Nr. 197 vil jeg gerne udtale min Anerkendelse af de Bevillinger, der foreslaas — til Finansudvalget, som har tiltraadt Forslaget, og til Ministeren, som har stillet det. Det angaar Assistance for Fyrvæsenet, især oppe ved Indløbet til Limfjorden. — Saa er der fremdeles Betænkningen Nr. 247. Her vil jeg kun beklage, at man har strøget en Maanedstogt, altsaa 15,000 Kr., til dette Skib, „Hejmdal“, der skulde op og værne Fiskeriet ved Island. Der er ingen Tvivl om, at de store Rigdomme, som findes i Vandene om Island, og som fremmede hidtil have draget al mulig Nytte af i Form af Millioner Kr. om Aaret, skulde vi gerne fra Danmark søge at udnytte saa meget som muligt. Men det falder vanskeligt, fordi de andre Magters Fartøjer komme ind paa Søterritoriet og tage den Fisk, vi have Ret til. Der har jo været forskellige Vanskeligheder deroppe med fremmede Fiskere, særlig engelske, som vise, at et kraftigt Tilsyn er nødvendigt. Hvorvidt det er muligt at klare sig med eet Skib, synes mig i alle Tilfælde meget tvivlsomt, saasom Island er meget stor i Omkreds, og der fiskes baade paa Vest-, Nord-, Øst- og Sydsiden, saa at et enkelt Skib, som antydtes af den ærede sidste Taler, meget vanskelig kan røgte Gerningen fuldt ud; det opdages let saa tidlig, at vedkommende Fiskere kunne unddrage sig Paatale, Straf og Konfiskation. Jeg beklager derfor, at den ene Maaned gaar fra. Jeg tror, der maa gøres endnu